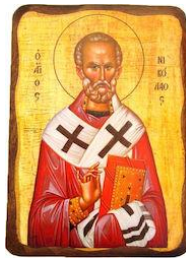

Μαθητικοί ψιθυροί

Μαθητική εφημερίδα της Πέμπτης τάξης
του Δημοτικού Σχολείου Γέφυρας
Δεκέμβριος 2019

Άγιος Νικόλαος

Ο Άγιος Νικόλαος είναι Μικρασιάτης άγιος της ανατολικής Ορθόδοξης και της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας. Ήταν επίσκοπος στα Μύρα της Λυκίας (Μικρά Ασία), γι' αυτό και αναφέρεται και ως Νικόλαος Μύρων, ενώ στη Δύση αναφέρεται και ως Νικόλαος του Μπάρι, καθώς στο Μπάρι βρίσκονται τα λείψανά του. Ο Άγιος Νικόλαος γεννήθηκε στις 15 Μαρτίου, το 270 μ.Χ. στην Πάταρα Λυκίας Μικράς Ασίας. Ο εορτασμός του είναι στις 6 Δεκεμβρίου. Ο άγιος Νικόλαος τιμάται ιδιαίτερα σε όλο τον ελληνικό χώρο από τους ανθρώπους της θάλασσας. Είναι προστάτης των ναυτικών, του πολεμικού και του εμπορικού ναυτικού. Είναι ο πολιούχος άγιος της Αλεξανδρούπολης, του Βόλου, του Πολυγύρου, της Σητείας και της Σύρου.

Από τη μαθήτρια της Ε' τάξης
Πολυζάκη Αλεξάνδρα

Χριστουγεννιάτικα έθιμα στην Ελλάδα

Χριστούγεννα! Ημέρες χαράς και γιορτής! Τα σπίτια και οι πόλεις φορούν τα γιορτινά τους, αποκτώντας φως και χρώμα! Σε όλη την Ελλάδα αναβιώνουν έθιμα γιορτινά των οποίων οι ρίζες χάνονται στα βάθη των αιώνων. Μερικά από αυτά είναι:

Το χριστουγεννιάτικο караβάκι συμβολίζει την καινούρια πλεύση των ανθρώπων στη ζωή, μετά τη γέννηση του Χριστού. Τα παιδιά των ναυτικών που έμεναν πίσω κατασκεύαζαν μόνα τους τα παιχνίδια, τα οποία συνήθως ήταν караβάκια που συμβόλιζαν την προσμονή των παιδιών για αντάμωση με τους συγγενείς τους! Σιγά σιγά το караβάκι αντικαταστάθηκε από το χριστουγεννιάτικο δέντρο

Το χριστόψωμο, το "ψωμί" του Χριστού, ζυμώνεται την παραμονή των Χριστου-

γέννων. Έχει στη μέση χαραγμένο έναν σταυρό και γύρω του υπάρχουν διάφορα σχέδια. Κόβεται και μοιράζεται στο τραπέζι ανήμερα των Χριστουγέννων σαν συμβολισμός της Θείας Κοινωνίας, όπως ο Χριστός έδωσε τον άρτο σε όλη την ανθρωπίνη οικογένειά του.

Το χριστουγεννιάτικο στεφάνι. Την εξώπορτα των σπιτιών κοσμεί συνήθως ένα στεφάνι από έλατο, διακοσμημένο με χριστουγεννιάτικα στολίδια. Σύμφωνα με την παράδοση, το στεφάνι φέρνει τύχη στους ενοίκους του σπιτιού. Παλιότερα συνήθιζαν να κρεμούν πλεξούδες από σκόρδα με γαριφαλάκια.

Οι καλικάντζαροι φτάνουν παραμονή Χριστουγέννων και παραμένουν ως τα Θεοφάνεια, όπου φεύγουν τρέχοντας μην τους προφτάσει ο παπάς με τον αγιασμό και τους ζεματίσει!!!

Η λαϊκή φαντασία οργιάζει με τις σκανταλιές τους και βρίσκουν την ευκαιρία να αλωνίσουν στον επάνω κόσμο τότε που τα νερά είναι «αβάπτιστα». Το μόνο που τους τρομάζει είναι η φωτιά!

Τα κάλαντα! Παραμονή Χριστουγέννων οι δρόμοι πλημμυρίζουν από παιδιά που γυρίζουν στις γειτονιές και λένε τα κάλαντα. Οι νοικοκυρές γεμίζουν τα καλαθάκια των παιδιών με γλυκά και διάφορα «καλούδια».

Από το μαθητή της Ε' τάξης
Μπάρμπα Σωκράτη

Έθιμα Πρωτοχρονιάς

Εκτός από τα πολλά γνωστά έθιμα της Πρωτοχρονιάς, κάθε περιοχή της Ελλάδας έχει τις δικές της παραδόσεις που περνούν από γενιά σε γενιά και διατηρούνται ζωντανές έως και σήμερα. Τα περισσότερα από τα πρωτοχρονιάτικα έθιμα σχετίζονται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο με την τύχη, όπως το ποδαρικό, το ρόδι και άλλα. Μια άλλη κατηγορία είναι τα εορταστικά, όπως τα πυροτεχνήματα και η διασκέδαση ενώ τέλος υπάρχουν και κάποια που τείνουν να εξαλειφθούν.

Η βασιλόπιτα

Έθιμο απόλυτα συνδεδεμένο με την Πρωτοχρονιά, η βασιλόπιτα συγκεντρώνει γύρω της οικογένειες, παρέες, συναδέλφους, ακόμη και αγνώστους που ανταλλάσσουν ευχές και ... «κυνηγούν» την τύχη του φλουριού!

Σύμφωνα με την παράδοση, όταν ο Μέγας Βασίλειος ήταν επίσκοπος στην Καισάρεια της Μικράς Ασίας, ο έπαρχος της περιοχής θέλησε να μπει στην πόλη και να την λεηλατήσει. Παρά τις διαβεβαιώσεις του αγίου ότι οι κάτοικοι ήταν φτωχοί κι μαστίζονται από πείνα, ο έπαρχος επέμεινε, με αποτέλεσμα ο άγιος Βασίλειος να μαζέψει όλα τα τιμαλφή και τα χρυσά των λίγων πλουσίων της πόλεως, προκειμένου να αποφευχθεί η γενική λεηλασία. Όταν ο έπαρχος άλλαξε γνώμη, ο άγιος Βασίλειος διέταξε να φτιαχτούν ζύμες και μέσα τους να βάλουν τα τιμαλφή και τα χρυσά και να τα μοιράσουν στους φτωχούς της πόλης. Κατά μία άλλη εκδοχή ο άγιος Βασίλειος, μη γνωρίζοντας σε ποιον ανήκει το κάθε κόσμημα και προκειμένου να μην αδικήσει κάποιον, χρησιμοποίησε τις ζύμες ώστε να μοιραστούν τα τιμαλφή στην τύχη. Η ιδέα αυτή του Μεγάλου Βασιλείου μετατράπηκε σε έθιμο που επαναλαμβάνουμε κάθε χρόνο την ημέρα της γιορτής του την 1η Ιανουαρίου.

Το ποδαρικό

Πολλοί άνθρωποι είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί ακόμα και σήμερα σχετικά με το ποιος θα κάνει ποδαρικό στο σπίτι τους, δηλαδή ποιος θα μπει πρώτος στο σπίτι τους τον καινούριο χρόνο. Έτσι από την παραμονή της Πρωτοχρονιάς λένε σε κάποιον δικό τους άνθρωπο που τον θεωρούν καλότυχο και γουρλή να έρθει την Πρωτοχρονιά να τους κάνει ποδαρικό. Πολλές φορές προτιμούν ένα μικρό παιδί, γιατί τα παιδιά είναι αθώα και στην καρδιά τους δεν υπάρχει η ζήλια και η κακία.

Το ρόδι

Το ρόδι είναι σύμβολο αφθονίας, γονιμότητας και καλής τύχης. Σε πολλά μέρη της Ελλάδας κρεμούσαν σε κάθε σπίτι από το φθινόπωρο ένα ρόδι. Μετά τη μεγάλη λειτουργία της Πρωτοχρονιάς, το πετούσαν με δύναμη στο κατώφλι για να σπάσει σε χίλια κομμάτια κι έλεγαν «Χρόνια πολλά! Ευτυχισμένος ο καινούριος χρόνος!» Το έθιμο του ροδιού διατηρείται και σήμερα. Την ώρα που αλλάζει ο χρόνος, στην εξώπορτα του σπιτιού πετούν και σπάνε ένα ρόδι και μπαίνουν μέσα στο σπίτι με το δεξί, κάνοντας το ποδαρικό, ώστε ο καινούριος χρόνος να τα φέρει όλα δεξιά, καλότυχα!!

Πυροτεχνήματα

Τα τελευταία χρόνια έχουν καθιερωθεί τα πυροτεχνήματα στις κεντρικές πλατείες των πόλεων για τον εορτασμό του ερχομού του νέου χρόνου. Γίνονται με ευθύνη και διοργάνωση των δημοτικών αρχών που επίσης φροντίζουν για τον εορταστικό στολισμό των πόλεων αλλά και την διοργάνωση μουσικών εκδηλώσεων.

Από τη μαθήτριά της Ε΄ τάξης
Χύσα Κλέα

Πρωτοχρονιάτικη ιστορία

Τα σκανταλιάρικα ξωτικά του Αϊ-Βασίλη

Μια φορά κι έναν καιρό στο εργαστήρι του Αϊ-Βασίλη ήταν τα τέσσερα πιο ζωηρά ξωτικά, το ξωτικό Τόμι, ο λεγόμενος φαρσέρ, η Χέιλι, η λεγόμενη βασίλισσα φαρσέρ, η Μίλι, η λεγόμενη τέλεια μαγείρισσα και η Τζέινι, η λεγόμενη ξωτικό κλόουν. Αυτά τα τέσσερα σκανταλιάρικα ξωτικά έκαναν μια μεγάλη φάρσα στον Αϊ-Βασίλη. Τον προσκάλεσαν σε ένα δείπνο κι ενώ εκείνος καλοπερνούσε στο δείπνο αυτό, εκείνα έβαψαν τη στολή του με μπλε και πορτοκαλί χρώματα. Ο Αϊ-Βασίλης γύρισε στο σπίτι του εξαντλημένος από το υπέροχο και διασκεδαστικό δείπνο και έπεσε για ύπνο, ξεχνώντας πως η επόμενη μέρα ήταν η παραμονή της Πρωτοχρονιάς κι έπρεπε να μοιράσει τα δώρα στα παιδιά. Το επόμενο πρωί η γυναίκα του Αϊ-Βασίλη τον ξύπνησε λέγοντας του:

- Ξύπνα. Πρέπει να ετοιμαστείς για το μεγάλο σου ταξίδι! Είναι παραμονή Πρωτοχρονιάς!! Πρέπει να μοιράσεις τα δώρα στα παιδιά!!!
- Τι!!! Το ξέχασα!! Γρήγορα, φέρε μου τη στολή και τις μπότες μου.

Πήγε η γυναίκα του Αϊ-Βασίλη να του φέρει τη στολή του και τι να δει, ήταν μπλε και πορτοκαλί. Πώς να το πει τώρα στον Αϊ-Βασίλη;

- Δεν μπορώ να καταλάβω πώς έγινε αυτό, του είπε. Η στολή σου άλλαξε χρώμα. Έγινε μπλε και πορτοκαλί.
- Πώς; Τι θα κάνω τώρα; Είπε στεναχωρημένος ο Αϊ Βασίλης που δεν μπορούσε να εξηγήσει το γεγονός.

Τα τέσσερα σκανταλιάρικα ξωτικά άκουγαν τη συζήτηση του Αϊ-Βασίλη και της γυναίκας του και γελούσαν.

Η γυναίκα του Αϊ-Βασίλη που τους άκουσε, πήγε να δει γιατί γελούσαν. Τότε τους άκουσε να λένε:

- Χα χα χα, του τη φέραμε για τα καλά.
- Εσείς το κάνετε αυτό; τους ρώτησε η γυναίκα του Αϊ-Βασίλη.

-Εμείς. Καλή φάρσα, ε; είπαν τα ξωτικά γελώντας.

-Καθόλου καλή φάρσα, απάντησε η γυναίκα του Αϊ-Βασίλη. Το ξέρετε ότι τον κάνετε πολύ δυστυχισμένο, γιατί τώρα δε θα μπορέσει να μοιράσει τα δώρα στα παιδιά;

-Καλά, το φροντίσαμε κι αυτό γιατί ξέρουμε πόσο σημαντικό είναι για εκείνον. Γι' αυτό του φτιάξαμε μια άλλη καινούρια στολή. Ορίστε, να τη! είπαν τα σκανταλιάρικα ξωτικά.

Έτσι ο Αϊ-Βασίλης την φόρεσε και ξεκίνησε χαρούμενος το μεγάλο του ταξίδι να μοιράσει τα δώρα στα παιδιά που με τόση ανυπομονησία τον περίμεναν.

Από τη μαθήτριά της Ε' τάξης
Σίνι Χάτι

Θεατρική παράσταση

Το καπλάνι της βιτρίνας

Στις 10 Δεκεμβρίου πήγαμε με το σχολείο μου στην παράσταση «Το καπλάνι της βιτρίνας» στο θέατρο «Αμαλία».

Η παράσταση βασίζεται στο ομώνυμο βιβλίο της Άλκης Ζέη. Η ιστορία ξεκινάει το 1936, με δύο αδελφές, τη Μέλια και τη Μυρτώ που μένουν σε ένα νησί του Αιγαίου. Εκεί ζει κι ο παππούς τους που τους διηγείται μύθους και θρύλους από τη μυθολογία, καθώς και η θεία τους η Δέσποινα. Τα κορίτσια έχουν κι έναν ξάδελφο, το Νίκο, που τον αγαπούν πολύ και τους λέει ιστορίες για το καπλάνι της βιτρίνας, το οποίο υπήρχε στη μεγάλη σάλα του σπιτιού. Τα κορίτσια είχαν πολλούς φίλους και δύο γάτες. Μια μέρα ήρθε η δικτατορία και ξαφνικά έχασαν τον ξάδελφό τους το Νίκο και τον θείο τους και όλα άλλαξαν.

Η παράσταση ήταν καταπληκτική. Η ιστορία ήταν πολύ ενδιαφέρουσα. Τα σκηνικά ήταν όμορφα και οι ηθοποιοί έπαιζαν υπέροχα. Όταν διάβασα το βιβλίο, είδα ότι ήταν το ίδιο ωραίο με την παράσταση.

Από τη μαθήτριά της Ε' τάξης
Στεργίου Μαρία

Αινίγματα

Ποιος τα ακούει όλα, αλλά δεν μπορεί να πει τίποτα;
(το αυτί)

Τι είναι μαύρο, βγαίνει τη νύχτα και σε εξαφανίζει;
(το σκοτάδι)

Ανεβαίνει, κατεβαίνει και στην ίδια θέση μένει. Τι είναι;
(η σκάλα)

Σπαζοκεφαλιές

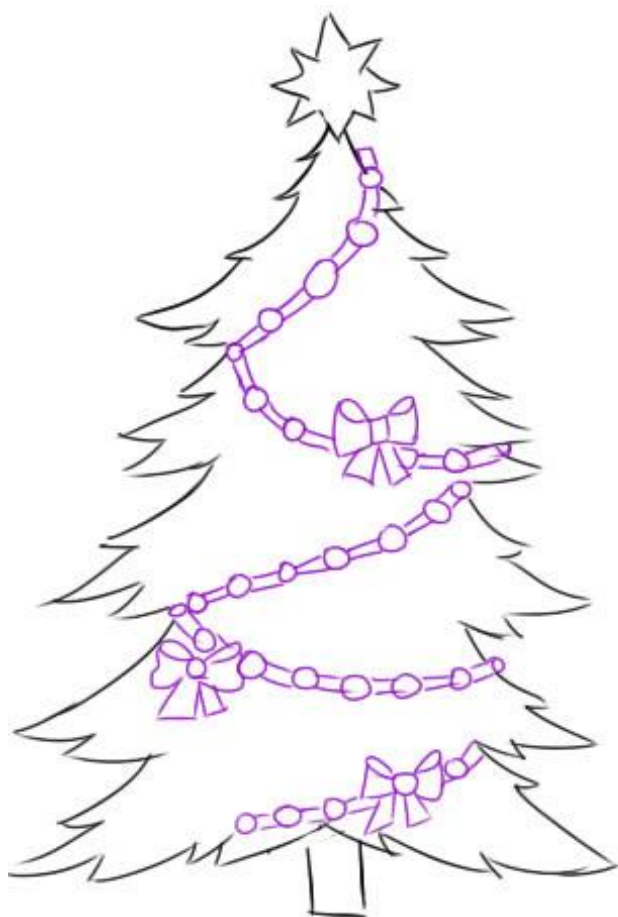
Τρεις φίλοι ψαρεύουν σε μια βάρκα όταν ένα μεγάλο κύμα αναποδογυρίζει τη βάρκα..... και οι τρεις φίλοι πέφτουν στο νερό. Οι δύο έβρεξαν τα μαλλιά τους, όχι όμως και ο τρίτος.... Πώς συνέβη αυτό;
Ο τρίτος ήταν караφλός.

Ένας διάσημος μάγος ανακοίνωσε πως θα κατάφερε να περπατήσει πάνω σε μια λίμνη χωρίς να χρησιμοποιήσει κανένα απολύτως βοήθημα. Όντως τα κατάφερε. Μπορείτε να σκεφτείτε πώς;
Η λίμνη ήταν παγωμένη.

Ανέκδοτο

Πολλοί άνθρωποι ρωτάνε πώς στο καλό είμαστε σίγουροι ότι ο Αϊ-Βασίλης είναι άντρας. Είναι απλό, μια γυναίκα ποτέ δε θα φορούσε γιορτινές μέρες κάθε χρόνο τα ίδια ρούχα.

Από το μαθητή της Ε' τάξης
Κωνσταντινίδη Θεολόγο

*Η Ε' τάξη σας εύχεται
καλά Χριστούγεννα
και ευτυχισμένους ο
καινούριους χρόνος 2020!*

